

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

In Libro amorum Primo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

4
IOANNIS IOVIANI PONTANI
LIBER AMORVM PRIMVS
QVI PARTHENOPAEVS
INSCRIBITVR.

LIBRVM ALLOQVITVR.

i
Munus lepto meo sodali
Non dura nimum libelle fronte,
Sed qualem tenerae uolunt puellae
Inter blanditias, iocosq; molles
Caris coniugibus suis inesse.
Legem uersiculis dedere nostris
Aetas, & male sobrius magister,
Vt tantum teneras ament puellas,
Vt sint uirginibus nihil molesti,
Vt molles, lepidi, leues, iocosi.
Quos uxor canat in sinu mariti,
Quos coniux legit in sinu puellae,
Quos discant pueri, senes & ipsi,
Siqui sunt pueris ineptiores,
Et castos fugiunt, timentq; uersus.
Nunc ad te redeo libelle. felix
I' felix, pete nobilem sodalem,
Inter nequitias amoris omnes
Ludentem in gremio suae Cicellae,
Cuius lacteolo sinu tumentis
Surgunt aureolae duae papillae
Quas fecit manibus suis Cupido
Maternas imitatus ipse mammas.

AMORVM

O' quid coniuge dulcius uenusta?
 Aut quid carius optimo marito?
 Quales sunt Miniatus, & Cicella.
 Sed ne te nimium morer libelle,
 Festina Miniatum adire nostrum,
 Qui te tam facili uidebit ore,
 Ut post millia basiationum,
 Dignum tefaciat sinu Cicellæ.
 Hanc tu malueris libelle sedem
 Quam si scrinia Regis ampla dentur.

AD FANNIAM.

Andidior niuea Veneris mea Fānia planta es
 Et Charitum tenero lactea crure magis,
 Auroræ prælata coma, prælata nitore.
 Hebe munditijs cesserit ipsa tuis.
 Cesserit aspectu Lède, Hermionéq; papillis,
 Flora genis, cedat Tyndari's ore tibi,
 Nigrâq; formoso furata es lumina Amori,
 Et per te cæcus dicitur ille puer.
 Naiadum illecebris cum sis lasciuior, & sit
 Vsq; comes dictis gratia blanda tuis.
 Ambrosia hinc teneris stillat tibi roscida labris,
 Ambrosia hinc roseo spirat ab ore tibi.
 Huius in amplexus superi properate. sed ipse
 Præueniam, nec tu bella puella neges.
 Magna peti fateor, uerum mihi magna petenti
 Contingat niueo pectore posse frui.
 O' mihi si liceat partes iractare latentis.
 Cedite Di, hac uincam conditione deos.

O' bona non tractanda homini. bona digna rapina
 Coelicolum. superis o' bona digna locis.
 Deficio, gelidis suffundite tempora lymphis,
 O' desiderij lenta cupido mei.

Carmen nocturnum ad fores puellae.

s Ic mihi crudeles isti placentur ocelli
 Qui me luminibus surripuere suis.
 Ut nulla è cunctis æque formosa puella est,
 Nec quæ sit misero tantum adamata mihi,
 Nil formæ natura tuæ, nil cura negauit,
 Vna supercilij si tibi dempta nota.
 Nam quamuis molli semper sis dedita amorij,
 Nulla proterua magis, nulla benigna minus
 Cum tibi sint placidi mores, sint mitia corda,
 Nulla benigna minus, difficilisq; magis.
 Nam quid dura tuum sic me contemnis amantem?
 Neglectumq; tuas despicias ante fores?
 Ipsa fugat primas nox intempesta tenebras
 Nulla tamen nostro mota dolore uenis.
 Frigida sæuit hyems, immitis et ingruit aer,
 Exclusum pateris me tamen esse foris.
 Fannia solue fores, mea Fannia, Fannia quæso
 Solue fores, quæso Fannia solue fores.
 Et me quem gelidus Boreas contraxit et humber,
 In tepido foueas dulcis amica sinu.
 Quod rogo, nec magnū est, et amor sibi mutua poscit
 Mutuaq; amplexus gaudia poscit hyems.
 At tu quæ domine seruas dilecta cubile.
 Me miserum, dormis scita Lepilli diu.

AMORVM

Si dormis, tibi sit facilis somnusq; quiesque
 Sin uigilas, post te rogo deme seram.
 Scis etenim, quid noster amor, quid spes mea de te
 Quid mihi promittat, quæ tibi tanta fides.
 Me miserum, dormus nimium iucunda Lepilli.
 Surge age de molli surge Lepilli toro.
 Nam se quâprimùm terris lux candida præfert.
 Sæq; dies roseo suscitatur oceano.
 Sed tibi quid feci crudelis somne? quid inquam
 Dure meas frangis somnule delicias.
 Te decuit nostris olim deuicte querelis
 Lumina iam dominæ deseruisse meæ.
 An'ne Deum mentes, an liuor numina uexat?
 Quos iuuat & nostra commoditate frui.
 Nam te, si inuidia crudelis somne uacares,
 Par fuerit mores noctis habere bonas.
 Nox facilem cupido semper se præbet amanti.
 Nox iuuenum curis obsequiosa fauet.
 Illa meos quoties custodem fallere iussos
 Clâm tulit ad lectum, quo iacet illa, pedes.
 Et quoties uigili quamuis cum matre iaceret.
 Illa meo femori iunxit amica femur.
 At tibi somne tuis semper sopor absit ocellis
 Imprecor, & semper lumina aperta geras.
 Quæq; papaueris tecum fers pocula suavis,
 Rupta cadant, & sis peruigil ipse diu.
 Salue difficili subnixus pessule posti.
 Lumina quiq; tua claudis iniqua sera.
 Vos mihi nunc faciles aditus præstate roganti
 Ad dominamq; meam pandite qua sit iter.

Vos ego Panchæo supplex uenerabor odore.
 Floribus è uernis, picta;q; ferta dabo.
 Vobis myrteolo spargam de flore liquorem,
 Vobis de roseo Lympha madore fluet.
 O' male, quod fletu ne quicquam absumor inani.
 Despectasq; meas pessule lente preces.
 Sic tibi nec longæ caries, nec ruga senectæ
 Officiat, nec te sentiat ignis edax.
 Sic tibi nec rauca stridet quæ lamina ferræ
 Nec queat ulla tibi seua nocere manus.
 Furtiuus clauso sensim te subtrahere postis,
 Ut pateat moto cardine laxa foris.
 Sed mihi quid lacrimæ profunt? quid uota? preces' ues?
 Roboribus duris nulla subest pietas.
 Crudeles postes, crudelis ianua, tuq;
 Tam male grate meis pessule delitijs.
 Vos situs obducit. uobis non æqua securis
 Scæuiat, & cuneis instet acerba manus.
 In uos irati procurrant, undiq; amantes.
 Ingerat hic lapides, inferat ille faces.
 Ergo ubi tam duræ consumpsi tempora noctis
 Mortua quid prodest membra referre domum?
 Hic moriar, sit & hæc mihi funeris auctor acerbi
 Ianua, sint tumulus limina, & ipsa meus.

AD FANNIAM.

p Vella molli delicatior rosa,
 Quam uernus aër parturit,
 Dulciq; rore Memnonis nigri parens
 Rigat suauis in hortulo,

AMORVM

Quæ mane primo roscidis cinctos folijs
 Ornat nitentis ramulos,
 Vbi rubentem gemmeos scandens equos
 Phœbus peragrat æthera.
 Tunc languidi floris breue, & moriens decus
 Comas reflectit lassulas.
 Mox prona nudo decedit cacumine
 Honorq; tam brevis perit.
 Sic forma primis floret annis. indecens
 Vbi senectus aduenit,
 Heu languet oris aurei nitens color.
 Quod ruga turpis exarat.
 Perit comarum fulgor, & frontis decus,
 Dentesq; flauent candidi.
 Pectus papillis inuenustum languidis
 Sinus recondet sordidus.
 Quod nunc eois lucidum gemmis nites
 Tenuisq; uestit fascia.
 Nullas amantis audies mœsti preces,
 Duram querentis iam iam.
 Nonserta lentis fixa cernes postibus
 Exclusi amantis munera.
 Sed sola noctes frigido cubans toro
 Nulli petita conteres.
 Quin hoc iuuentæ floridum, atq; dulce uer,
 Breuemq; florem carpimus.
 Post lustra quinq; iam senectus incipit
 Latensq; surrepit modo.
 Quare meorum o' aura suavis ignium
 Dies agamus candidos,

Noctesq; diuæ conteramus integras,
 Quæ mane lucet hesperus.

Ad pueros de Columba.

Vi uestrum niueam meam columbam

Donabo o' pueri? tibi ne Iuli,
 Num Cœli tibi? num tibi Nearche?

Non uobis dabimus mali cinædi.
 Non uos munere tam elegante digni.
 Quin ite illepidi, atq; inelegantes.
 Ales nam Veneris nitore gaudet
 Odit sorditiem, inficitiasq;
 Insulos fugit, & parum uenustos.
 Sed cui nam cupis o' Columba munus
 Deferri? scio, nam meam puellam
 Amas plus oculis tuis, nec ulla
 Viuit mundior, elegantior'ue,
 Hæc te in delitijs habebit, hæc te
 Præponet nitidis suis ocellis.
 Nec tanti faciet suam sororem.
 Huius tu in gremio beata ludes
 Et circumsiliens manus, sinumq;
 Interdum aureolas petes papillas.
 Verum nunc caueas, proterua ne sis,
 Nam poenas dabis, & quidem seueras,
 Tantillum modo tam uenusta poma
 De tactu uities. & est Diones.
 Tutelæ hortulus ille dedicatus.
 Numen lædere tu tuum caueto.
 Impune hoc facies uolente diua,

AMORVM

Ut cum te roseo ore suauatur
 Rostrum purpureis premens labellis
 Mellitam rapias iocosa linguam,
 Et tot basia, totq; bastabis
 Donec nectarei fluant liquores.

Queritur de ingenij tenuitate.

a Erij montes, & mollia prata, nemusq;
 Et uos carminibus flumina nota meis,
 Quod me tam gracilem uoluistis ferre poetam,
 Indignor, magnæ laudis amore calens.
 Nam mihi iam pridem tenues agitantur amores,
 Attritamq; sequor uatibus ipse uiam
 Intactos ausus nec dum contingere fontes,
 Arduus & summi carpere montis iter.
 Hic ubi Piërio recubans Lucretius antro
 Concinnuit Latio carmina digna sono,
 Ac rarum Siculus fecundo pectore uates
 Rerum naturæ condidit auctor opus.
 Sed tamen ante diē quicquid properatur, acerbum est,
 Maturumq; suo tempore quicquid erit.
 Omnia fert ætas, & perficit omnia tempus,
 Nec serum quicquam tempus & hora ferunt.
 Prima uelim teneris intendat amoribus ætas,
 Cantet & ad citharam nostra Camœna suam.
 Ac primum teneros miretur Fannia uersus,
 Quos mea demulcens pectora dictat Amor.
 Lasciuumq; prius me sentiat Umbria uatem
 Gaudeat & nostro carmine lector amans.
 Sera meis ueniet, ueniet si fama libellis

In pretio cum sit nostra senectæ suo
 Tunc ego Castalias (uisam modo) pronus ad undas
 Perfundam sancto labra liquore senex.
 Quattuor & referam digesta elementa figuris,
 Primum ignis, post hunc æris esse locum.
 Terra sit ut media mundi regione locata,
 Nixa suis opibus, pondere tuta suo.
 Intervalla tenens distantia partibus æque
 Bruta quidem, & solido sorte recepta loco.
 Quam pater Oceanus spumantibus abluit undis
 Amplectens, medio dissociatq; freto.
 Sint duo præterea, quorum sublimis ab arcto,
 Inus ab opposito dicitur axe polus.
 Hos circum immensi uoluatür machina mundi,
 Nec tamen impositum sentiat axis onus.
 Deniq; gignendis quæ nam sint semina rebus.
 Vnde suos ortus edita quæq; trahant.
 Vnde pauor ceruis, rabies, atq; ira leonum,
 Raucaq; cur cornix, & bene cantet olor.
 Quid calidi fontes hymbri, quid noctibus Hammon
 Ferueat, & medio frigeat usq; die.
 Quem dederit rebus finem natura creandis.
 Centauri nunquid Scylla uel esse queant.
 Cur non luna suo, sed fratris luceat igni.
 Quid uehat & Procyon, quid uehat ortus equi.
 Felices animæ fati melioribus usæ
 Cura quibus primis talia nosse fuit.
 Non illis studium gemmæ, non dira cupido,
 Diuitis aut auri perniciofa sitis.
 Sed superum casto rimabant pectore templum.

AMORVM

Quæ superis nunc est uita beata locis.
 At mihi seruitium, & tristis iam uita paratur,
 Illa q; libertas pristina surripitur.
 Immatura meæ nec parcunt fata iuuenta.
 Nec peream, tu me Fannia cara iuua.

HVMNVS IN NOCTEM.

Ox amoris conscia, quæ furenti
 n Ducis optatam iuueni puellam,
 Grata Dis magnis, & amica blandæ
 Nox bona lunæ.

Quam colunt unam Geniûs q;, Hymen q;,
 Et suo gaudens Erycina nato,
 Cum ferus diras acuit sagittas,
 Tendit & arcum.

O' uoluptatis comes & ministra
 Quæ bona ex te fert thalamus, torus q;,
 Quas sopor fert illecebras, iocos q;,
 Delicias q;.

Quas simul iuncti faciunt amantes
 Inter amplexus trepidum q; murmur,
 Inter & ludos, teneras q; rixas
 Dum furit ardor.

Dum micant linguis, animæ q; florem
 Ore deducunt querulo, pari q;
 Concidunt motu, resoluta postquam
 Grata libido est.

Tu quies rerum q;, hominum sola
 Tu graues curas, et amara fessæ
 Amoues menti, & resoues benigno

Pectora

Pectora somno.
 Tu reddis mundo redimta frontem
 Siderum fertis, reficisq; grato
 Rore perfundens uiolaria, a gros
 Frugibus explēs.
 Da meis finem Dea magna uotis
 Et quod optamus liceat potiri.
 Ne uoret tristis penitus calentes
 Flamma medullas.

AD MVSAS.

Ymphæ quæ nemorum comas uirentis,
 Atq; undas Aganippidas tenetis,
 Et saltus gelidos uirentis Hemū
 Vos o' Thespiadum cohors dearum
 Vestris me socum choris, & antris
 Vulgi auertite dentibus maligni.
 Et me Castaliæ liquore lymphæ
 Sparsum cingite laureis corollis,
 Cantantem modo Saphicis labellis.

AD FANNIAM.

Vid mihi tam multas proponis Fannia pœnas
 Et cupis in tantis excruciare malis?
 Sit satis interdū grauibus me affigere uerbis
 Et miserum de me sumere supplicium.
 Non ego seruitum domine tam mite recuso.
 Ah pereat siquis uincula & ipsa timet.
 Luminibus sed dura meis te subtrahis, & me
 Excludit posita clausa fenestra sera,

AMORVM

Sed nunquam potui lacrimis, aut fletibus ullis
 Efficere, ut nobis mitior ipsa fores.
 An quia te à teneris dilexi puriter annis,
 Hoc meruit de te perfida longus amor?
 Quid si me alterius cœpissent lumina? quid si
 Altera in amplexusisset amica meos?
 Hoc nocuit misero seruuisse fideliter uni,
 | Hoc nocuit tanta semper amasse fide.
 O' pereat quicumq; colit tenerasq; puellas,
 Et duræ sequitur militiam Veneris.
 Et mihi si posthac fuerit quæ gratia tecum,
 Dilanient auidi tum mea membra lupi.
 Tum mea membra auido discerpant gutture corui.
 Effodiantq; oculos, qui mihi causa mali.
 Ah ualeant ueneres, ualeant mala gaudia, amores,
 Casta placent, luxus desidiose uale.
 Iam mihi Francisci tunicam, cordamq; parate.
 Iam teneant nudos lignea uincla pedes.
 Quàm iucunda mihi ieiunia. quæris ego coelum
 Emeream, cum me soluerit atra dies.
 At tu nunc nostros flebis deserta labores,
 Cum subeant ueneris dulcia furti mea.
 Cum subeant duces quas tecum ducere noctes,
 Sæpe admirata es, lassâq; facta prior.
 Sed quid tum lacrimæ? quid tum tibi uota? precesue.
 Quem semel expuleris non reuocatur amor.
 Non mihi cara quidem poteris, non bella uideri.
 Non, si sic fieri Iuppiter ipse uelit.
 Et licet in te alius diues suspiret amator,
 Exemplo fuerit cautior ille meo.

Ac ne quem lateat quam sis non mitis amanti,
 Sæuitiam dicet parua tabella tuam.
 Quam legat & iuuenumq; chorus, doctæq; puellæ
 Et quicumq; tuam sensit Amor pharetram.
 Fannia despectos semper fastidit amantes.
 Hoc illi uitium mater iniqua dedit.

PHILIPPI AD FAUSTINAM Epistola.

q. Vam tibi maluerim præsens Faustina salutem
 Littera sollicitæ nuntia mentis habet.
 Si qua uidebuntur scriptis temeraria nostris,
 Hoc constans ueri pignus amoris erit.
 Consilio regitur quisquis moderantius ardet.
 Inconsultus erit, si quis amare uolet.
 Hoc mihi turpe putem, sapiens si dicar amator.
 Quisq; amor est alijs, sit furor ille mihi.
 Forma minor certe quam nostra insania uestra est.
 Sed pudor iste mei causa furoris erit.
 Quamuis & facie ueteres heroidas æquas
 O' non humano nata puella toro.
 Hermionen laudant, q' erat spectanda capillis,
 Et sibi Apollinea fecerat arte comam.
 Hocq; Clitemne'stre potuit formosa uideri,
 Candida, q' roseus sparserat ora color.
 Sola Hele'ne in terris, sola eius forma probatur.
 Sed tamen huic Helenæ quid nisi forma fuit?
 Cum tibi præsertim sint doctæ Palladis artes.
 Sit comes ex omni gratia parte tibi.
 Adde, q' & fastus semper contemnis iniquos,
 Tyndaridum tota est dicta superba domus.

Vidi ego te in primi spatiantem limine templi.
 Ille locus nostri vulneris auctor erat.
 Et uidi, & perij, gelidoq; in pectore dixi,
 Non hæc templa mihi, templa salutis erunt.
 Ignibus urebar tacitus, ut Vesuia rupes,
 Vndaq; in Oeteis Thermopylæa iugis.
 Non tamen audebam tacitos aperire dolores
 Ingenium metuens casta puella tuum.
 Donec qui teneris pertentat corda puellis
 Vulnera nostra tibi cæca retexit amor,
 Fecit, & optares communis pascere flammâs,
 Iniecitq; tibi mutua uincla Venus.
 Nam neq; Abydei iuuenis, Sestæq; puellæ
 Aut in amore alio tanta reperta fides,
 Milanion nostros nequeat sufferre labores,
 Hyleam quâuis senserit ille manum.
 Non labor huic fuerat uarios contemnere amores
 Vna sed Iasidi cura placere suæ.
 At mea cum multis placuisset forma puellis,
 Huic uni dixi noster inhæret amor.
 Tu quoq; ne formæ quicquam iam deesset honestæ,
 Mansisti in nostra Laodómeia fide.
 Illius absentem retinebat Troia maritum
 Troia cinis misero Protesilæe tibi.
 Interea uultus illi referebat amatos
 Cerea formati dulcis imago uiri.
 Huic & blanditias, huic & dilecta ferebat
 Oscula, cognati hæc pars erat æquatori.
 Hanc etiam noctes thalamo complexa fouebat.
 Tantus in absenti coniuge seuit amor.

Et frustra miseri pulsabant limina amantes,
 Floridaq; obductis ferta dabant foribus.
 Sicq; diu uiduo permansit fida cubili,
 Hinc etiam aneres ingemitura uiri.
 Hoc castam decuit, sic expectare decebat,
 Virginis hæc fuerant conscia signa bonæ.
 Tunc mea felices implebant carbasa uenti
 Vnus eram de quo diceret omnis amans.
 Ipsi ridebat coelum mihi, & ipsa fauorem
 Spondebant rebus fata benigna meis.
 O' quoties solem cernenti intercidit illud,
 En quanto melior fors mea sorte tua est,
 Dicebam lymphis, quæ nunc sic curritis undæ
 Vos rapidum certe contineatis iter.
 Dicebam syluis, quæ nunc sine fronde rigetis
 Vos nunc formosas indueretis opes.
 Fronderent colles, florerent gramina, nostra
 Si bona nouisset, mellificaret apis.
 Nidum auis in syluis, oblitaq; semper amati
 Coniugis, extrueres Alcyonea mari.
 Scylla patrem cupias, Thereu' gaude in Philomena.
 In scopulis Echo, flore Hyacinthe nouo.
 At uos nunc undæ quæ sic iam curritis undæ
 Currite, festinum iam celeretis iter.
 Et uos o' syluæ, quæ nunc sine fronde rigetis,
 Gaudete arenters deposuisse comas.
 Arerent colles, squalerent gramina, nostra
 Si mala sentiret, mella relinquat apis.
 Nidum auis in syluis, memor & tibi semper amati
 Coniugis erueres Alcyonea mari.

Scylla patrem fugias. Thereu' moere in Philomena,
 In scopulis Echo, flore Hyacinthe tuo.
 Cor dolet, & gelidus torpet sub pectore sanguis.
 sed tamen inuitum dicere cogit amor.
 Mens abit, & mutis iam lingua in faucibus haeret,
 At dolor iratum cogit acerba queri.
 Vnde meas primum sumam Faustina querelas?
 Quod mihi principium, qui mihi finis erit?
 Vana fidem, & casti fregisti iura pudoris.
 Vana deos testes fallere uana potes?
 Ingrata & miseri contemnere munus amantis,
 Obsequi'q; potes non memor esse mei.
 At quondam Libycis leo dum mugiret arenis,
 Saucius Androcli munere sensit opem.
 Inde comes socio permansit fidus in antro,
 Et pretium uictus raptaq; praeda fuit.
 Cumq; cruentasset Romanum caede theatrum,
 Abstenuit medicas ille ferire manus.
 Scilicet humanis aliena est gratia rebus,
 Iustus ingenium debet inesse feris.
 Quid si me longae premerent incommoda uitae?
 Inficeretq; meum cana senecta caput?
 Non sic Thitono coniunx eoa relicto,
 Est illum uiduo passa iacere toro.
 Quamuis ille senex, quamuis foret ipsa puella,
 Non tamen ipsa suum spreuit iniqua senem.
 Sed lacrimis carum satiabat moesta cubile,
 Cum iuga luciferis mane ligaret equis.
 Indoluitq; suos lucem deposcere currus,
 Officio cupiens praeposuisse torum.

Nec minus Auroræ, quam summo grata Tonanti,
 Olim Dirceis nox geminata iugis.
 Salicet huic teneri suberat quia cura pudoris,
 Atq; fides constans, ingenuusq; pudor.
 Sed caue neglectos, quos nec periura uereris,
 Nulla quidem læsis gratia coelicolis.
 Testis Apollineæ Neptunna moenia Troiæ,
 Dardaniumq; genus, Dardaniusq; cinis.
 Testis, qui falsi propter periuria nati,
 Indidit Aegæo nomina uana mari.
 Si non iurata spreuisset tela Dianæ,
 Cydippen frustra commonuisset amans.
 Hoc est quod miseras deterrent fulmina gentes,
 Hoc dedit irato tela trifurca Ioui.
 Vidi ego quæ Veneris fallendo iura resoluit,
 Perfidiae poenas sæpe luisse graues.
 Vidi & quæ roseo fuerant suffusa rubore,
 Pallida, & in lentas ora reuersa genas.
 Et nitidos olim dentes mutasse colorem,
 Proq; coma, niueam surgere caniciem.
 Sed prius aut Mauro ueniam fera præda leoni,
 Mæq; uel irati sorbeat unda maris,
 Aut mea Caucasæ discerpant membra uolucres
 Aut Diomedeis deuorer in stabulis,
 Quàm tibi uel minimo, fuerint periuria damno
 Sis periura licet, si modo bella manes.
 Hanc faciem uitient dentes? hunc frontis honorem
 Canicies? decus hoc ruga semlis aret?
 Parce Venus, non est, mea non periura puella,
 Non periura quidem, si qua puella leuis.

AMORVM

Hoc vitium formæ est, cunctis hæc munda puellis.
 Si vitium leuitas, nulla puella bona est.
 Te meminisse decet dum coniuge sæpe relicto.
 Mauortis cupidi dulce cubile petis.
 Nec contenta deo, nemorum deserta colebas,
 Et tibi Marte tuo carior alter erat.
 Nec foret Aeneas, si non Simoëntia rupes
 Conscia delicys esset et ipsa tuis.
 Siquid peccatum est, siquid meruisse fatetur,
 Iuppiter in nostrum poena sit ipsa caput.
 Poena feros animos, & nescia corda remitti,
 Poenâq; Salmonium, Pyrithoumque decet.
 Poena deos ausum debellauisse Typhoea.
 Poena decet Nyoben, Biblyda poena decet.
 At non poena decet iurantem uana puellam,
 Sit poenæ hoc illi poenituisse satis.
 Poenituit. tu parce pater. nam sponte fatenti
 Lex fauet, & magno est gratia magna tibi.
 Tu quoque uita tuo siquid peccauit amanti,
 Da ueniam, merui nil ego, iussit amor.
 Iussit amor, magno quis enim non cedit amori?
 In Cycnum, in pluuiam, qui iubet ire Iouem.
 Non subit illius felix temporis hora,
 Cum mihi suspirans talia uisa queri,
 Nec poterant ipsi succurrere uerba petenti,
 Quippe diserta recens uerba premebat amor.
 O' utinam, & uercor ne sim tibi uilis in isto.
 Mutua sit de me cura futura tibi.
 Qualiscunq; tamen seris licet urgear annis,
 Vnus eris, quem me semper amare iuuet.

Tu meus unus eris, quāuis meus esse recuses,
 Sis licet alterius, tu meus unus eris.
 Interea tumidis stillat tibi riuus ocellis,
 Humentesq; rigat candida gutta genas.
 Ipse ego solando lacrimas super ora cadentis
 Sicut abam digitis anxius usq; meis.
 Iurabam demens fallendi nescius artis,
 Cum mens certa mihi, certus & esset amor,
 Tecum compositæ uenturum ad fata senectæ,
 Mansuramq; meam tempus in omne fidem.
 Tecum post cineres, post dona ingrata sepulcri,
 Traiecturum una flumina nigra rate.
 Ipse idem, mea sis eadem cupioq; rogoq;
 Mutua utrinq; fides, firmus utrinq; & amor.
 Cura eadem mihi sis, eadem tibi cura Philippus.
 Hoc sibi & ipsa fides, hoc quoq; poscit amor.

AD FANNIAM.

a Mabo mea chara Fanniella
 Ocellus veneris, decusq; Amoris
 Iube istæc tibi basiem labella
 Succi plena, tenella, mollicella
 Amabo mea uita, suauiumq;
 Face istam mihi gratiam petenti.
 Ah quid lenta tuum times maritum
 Ne time, leuiter suauabor.
 Apes ut tenero studens liquorî
 Libat summa Thymi, aut Crocon rubentem,
 Summa uix tibi suxerim labella,
 Istæc dico labella mollicella.

AMORVM

Quæ me tam facient cito beatum,
Quàm fiam cito, si neges, misellus.

AVRAM ALLOQVITVR.

a Vra sylvarum, nemorumq; cultrix
Cynthiae fessæ gelidum lenamen
O' quies lassis, fugientibusq;

Pana Napæis.

Grata pascenti niueas capellas,
Propter Amphrysi uenerantis undas,
Seu colit gratum nemus, atq; amati

Daphnidis Idan,

Cynthio semper dea grata, semper
Dulas illius comes, o' laborum

O' quies æstus Cephalo uirenti in

Vertice Hymeti.

Linq̃ue florentes Dea blanda colles

Siue in umbrosos gelidosq; saltus

Menalos, aut Parithenio in antro

Lenta uagaris.

Siue Spartanis celebrata Nymphis

Taygeta, aut molles Phrygiæ recessus,

Seu tenent uerno Zephyro tepenti

Littore Baie.

Hic ubi nostri quoties amores

Me sine, & lympha fruitur salubri

Fannia, heu torpet gelidus sub imo

Pectore sanguis.

Quæ modo in molli studiosa arena

Ludit, & circum niueæ sorores

Cursitant, pictas uario legentes

Littore conchas.

Qualis in uernis Erycina pratis

Gratys certans, studio recentis

Deligit flores, modo se fluenti

Abluit amni.

Interim oculo latitans fruteto

Faunus, armentiq; deus magister

Ebibunt molles auido fontes

Pectore flammis.

Huc age & gressus moueas uirentis

Floribus nectens croceos capillos,

Pinnulis afflans roseos odores,

Ambrosiamq;.

Sed leues tecum uolitent Amores

Quisq; candentis iaculans sagittas,

Sed mecum certent facibus cruentum

Vrere pectus.

Vrar, & centum pariter sagittis

Figar, ac de me cupiant triumphum,

Vel leuem immittis modo sentiat si

Illa fauillam.

Sed quis heu nostris calor in medullis

Feruet. en quali exagitanur aestu?

Tu meos o' nunc releuans calores

Aura uenito.

DE NATURA AMANTVM.

m *Iser qui amat, uidetq; quod cupit, nunquam,*

Magis miser, qui amat, uidetq; nec tangit,

AMORVM

Miserrimus, qui amat, uidetq; tangitq;
 Nec tangit, ut uult, nec sibi gerit morem.
 Expertus hanc sententiam miser dico.
 At cui tot insunt commoda, ac facultates,
 Djs is est profecto amans adaequandus.

AD PVELLAS.

O' Dulces animi mei lepores,
 Solæ deliciae meæ Camœnæ,
 O' plus quàm Veneris papilla bellæ,
 Et Nympharum oculis uenustiores
 Amabo, mea basiate labra.
 Da mi basia Gelliana mille,
 Da quot Lesbia iam dedit Catullo,
 His addas uolo millies trecenta.
 Da dulcis totidem Medulliena.
 O' desiderium mei furoris
 Phyrne consere labra cum labellis.
 Pugnent humidulæ per ora linguae.
 Innitens manibus, meoque collo
 Pendens, in numerum & modum columbae
 Cœli sydera uince basiando.
 Hyblæo Glyca suauior liquore
 Si me uel digito semel laceffas,
 Cordis deliquium mei uidebis.
 Sed me nunc animus meus relinquit.
 Ah me nunc fugis, ah fugis miselle,
 Clitinam petis, & petis Velinam,
 Qui fiet, miser ut duobus unus
 Vinas pectoribus? redi miselle

Nam si Fannia uiderit uagantem,
 Inuitum capiet, tibiq; pennas
 Victrix eripiet, redire nunquam
 Ad me tu poteris, morique coges.

AD CHARISIVM.

f Annia formosa est, Charisi Fania pulchra est,
 Totaq; mollicula est, totaq; lacteola est,
 Et cum lucidulos in me conuertit ocellos,
 Tota Venus, tota est Fannia nequitia.
 Basiaq; humidulus cum sumit rapta labellis,
 Tum mihi de caelo spargitur Ambrosia.
 Haec mihi praeripuit sensus, & amara uidendo
 Vulnera dat, lacrimis excubat illa meis.

QVERITVR ANTE LIMEN PVELLAE.

h Ic me marmoreum faceret deus, hic ego saxum
 Quod premeret pedibus Fannia dura suis.
 Nam quoties sacri peteret pia limina templi,
 Per mea membra suum saxea ferret iter.
 Et quoties festis redeunt sua sacra diebus,
 Limine prodiret conspicienda suo.
 Tunc ego marmoreus quauis, nec sensibile saxum,
 Gauderem nitidis ipse premi pedibus.
 Nam nihil est coeli subter regione creatum,
 Quod non delicias norit habere suas.
 Quod siquid Venerem, Veneris seu spicula nescit,
 Durities artus induat illa meos.
 Etsi te biduum cogar caruisse, necesse est.
 In speciemq; abeat nostra figura rudem.

AMORVM I

Vna dies tantum est, qua te non Fannia vidi,
 Et sine iam uideor sensibus esse meis.
 Altera quæ mereor ne sit lux inuida nobis,
 Et sim de nostro nomine pondus iners.
 Quicquid ero merear cum de te Fannia maius,
 O' saltem strophium possit id esse tuum.

AD BACCHVM.

nunc vnc hederis fertisq; novos innecte corymbos
 Nunc tua arcudent tempora Bacche rose.
 Nunc uiridis flauas suspendat pampinus uuas,
 Ingemnetq; nouas ebria mensa dapes.
 Nam mea Parnasi rediens è collibus audet
 Ludere Romanis, Calliopea modis,
 Inq; choro iuuenum molli saltante puella,
 Sopitos longo tempore ferre sales.
 Aoniumq; mouet circum tua pocula plectrum,
 En ohe Bacche canens ad tua festa ueni.
 Tu quoq; nobilibus pretium iam Laure poetis,
 Laure tuum nobis porrige fronde decus.
 Et mea Phoæbeis ornentur tempora fertis,
 Ut merear nomen uatis habere noui.
 Stultus ego, fieri credam qui fronde poetam,
 Non Laurus uatem, sed sua Musa facit.

LVDIT POETICE.

Am satis est molli residem lusisse sub umbra,
 Nostraq; nympharum scripta tulisse choris.
 Nunc iuuat, et fortis Troiana in proelia fratres,
 Dardaniosq; iterum ducere in arma duces.

Nunciatur et multa foedatum caede Patroclon,
 Hectorea raptum commemorare manu.
 Aecidae ut telo cecidit ferus Hector, ut arce
 Tabifico Paridis concidit Aecides.
 Ferueat ut nimium confidens Troilus armis,
 Vulneret incautum Thessalis hasta latus,
 Viq; Neoptolemi disiecta sit Ilios armis,
 Ut Priamus patrios corruiat ante deos.
 Salicet in magnis quaerenda est gloria rebus,
 Hinc ueniant capiti Laureae ferta meo.
 Quod si forte animus respondent carmina nostris,
 Vel Craesi fuerint uilia re gna mihi.
 Felices nimium, fortunatosq; poetas,
 Et qui Penea tempora fronde tegunt,
 Vna dies satis est hominum delere labores,
 Vt atibus at certe morte carere datum.
 O' utinam & nostri fugiant nigra fata libelli,
 Et sit perpetuo non sine honore rokus.
 O' si post cineres & nie quoq; iactet aluminum
 Umbria carminibus non inhonora meis,
 Umbria Pieridum cultrix, patria alta Properti,
 Quae me non humili candida monte tulit.
 VIGIA quem gelidis placidus circumfluit undis,
 Et Nar sulphureis fontibus usq; calens.
 Hic ubi me uiridi puerum sub ualle canentem
 Audyt irrigui caerula nymphaloci,
 Atq; ait, antra puer muscosi fontis, & ista
 Tecta petas, en haec quae tibi ferta paro.
 Si mecum hoc uiridi libeat considerare prato,
 Tu mea cura puer, tu meus ardor eris.

AMORVM

Hanc tibi nos dabimus, ne sis modo durus amanti,
 Quam dederat nobis Delius ante lyram.
 Plura locuturam subitus deterruit horror,
 Immersitq; suis fontibus illa caput.
 Liber adest, quem maturis uindemia ramus.
 Cincta uocat, lateri dolia plena ferens.
 Hunc circum Satyri uolitant, uiridesq; Napææ,
 Ebrietasq; rubens, & male sanus Amor,
 Ac residens pando uetulus Silenus asello,
 Cui comes à dextra parte Priapus erat.
 Tympana pars, alij quatiebant terga iuuenta,
 Pars canit, & choreas ducit utraq; manu,
 E' quibus hæc unus lingua titubante ferebat.
 Ut reor à calamis Pan Tegeæus erat
 Primus deuictis rediens Lenæus ab Indis
 Imposuit capiti ferta nouella suo.
 Primus pampinea docuit de uite liquorem
 Expressere, & puris dulcia mella fauis.
 Primus & instituit plenis conuiuia mensis,
 Insolitasq; mero concelebrare dapes.
 Per te blanda Venus, per te iucunda uoluptas,
 Et sine te lusus, deliciæq; iacent.
 Bacche quies rerum, terror quoq; Bacche gigantum,
 Subsidium uictis iam propè Bacche deis.
 Hinc Thebas canit, & Semelen, interq; canendum
 Vrcæus huic ansa deficiente cadit.
 Quem de more humeris suspensum semper habebat,
 Ille dolet sitiens, præq; pudore tacet.
 Ridet turba frequens, in primis ridet & ipse
 Euchius, at comites indoluere senis.
 Sed te dum

Sed te dum Phrygiæ deterrent classica pugnae

Adueteres lusus o' mea Musa redis.

Nunquid dura nimis tibi Martia castra uidentur?

Otia quæ semper, deliciasq; colis.

Scilicet in nobis est consuetudo magistra.

Hæc studia, hæc artes ingeniosa facit.

Quod si consuesces paulum sudare sub armis,

Mox tibi fidenti Martius ardor erit.

Q. U. E. R. I. T. U. R. D. E. N. I. M. I. O. & nouo amore.

Ecce nouum nobis indicit Cypria bellum,

Ecce alias in me sumit Amor faculas,

Mater io, iuuenem quis me tibi dulcibus annis

Eripit, & mæstos ingerit in cineres?

Nam mea crudeles tetigerunt corda sagittæ,

Atq; animam petijt uulneris asperitas.

Mater io, mea mater io succurre dolenti,

Mater io, migrat spiritus in tenebras,

Et tu chara tuo soror o' dulcissima fratri,

Ac per quam fuerat uiuere dulce magis,

Iamq; uale, & cineres fratris germana repone,

Curabisq; piæ funeris exequias.

Cinnamasi insano dilexi semper amore,

Et placuit præ te foemina nulla mihi,

O' tantum liceat miseræ sperare fauilla,

Vt post nostra tuus funera uiuat amor.

Quamuis causa meæ fueris tu mortis acerbæ,

Crimina non tua sunt, culpa sed est Veneris,

Nam mihi, quod castam decuit præstare puellam,

A' te seruata est semper honesta fides.

AMORVM

Non pretium mihi te, filium non abstulit aurum,
 Quæq; animos capiunt munera magna leues.
 Sed quid liuenter in me conuertitis hydros,
 Infastasq; faces Thisiphonea cohors?
 Parate crudeles Erebi Ditisq; ministræ,
 Et canis, & Stygij lurida cymba senis,
 Parcite, non uestrum est manes retinere poetæ,
 Elysia est nobis namq; parata domus.
 Illic nos nitidi manet aurea Musa Catulli,
 Cuius adhuc etiam Lesbia in ore sonat.
 Cui tantum dicunt hi se debere libelli,
 Quantum nec caro filia blanda patri,
 Quam iuueni ardenti multa cum dote maritam
 Perducit cari coniugis in gremium,
 Illa suo grates persoluit læta parenti,
 Quod dederit nomen coniugis ac dominae.
 O' quicumq; meum comitati funus amici,
 Viuite felices commemorosq; mei,
 Etsi quando nouos tulerit Campania uates,
 Nanq; illa & domus & patria Pieridum est.
 Illa mihi puero sedem, studiumq; Camoena,
 Illa mihi nomen contulit ac dominam,
 Dicite me iuuenem periisse in amore, meæq;
 Vniat quod fuerit foemina causa necis.

ALLOQVITVR suspiria & lacrimas.

O' Iucunda mei suspiria nuntia cordis,
 O' oculi nunc iam flumina, non oculi.
 Hæc mandata meæ constanter ferte puellæ.
 Gaudeat ut solita est fletibus illa meis.

Sensisti ne graues immutis Cinnama poenas,
 Sensisti ne meus quàm miserandus amor?
 Perfida me crucias, cum possis sola iuuare.
 Heu heu nam per te perfida nunc morior.
 Quàm leuiter poteras fato subducere amantem,
 Sed moriar. titulus sit mihi mortis Amor.
 Si non magna satis perisse in amore puella.
 Quantulacumq; tamen gloria dulcis erit.
 Pallidus à misero cessisset corpore langor,
 In uultu si quid dulce notasset amor.
 In uerbis si mite aliquid. spes omnis amantum
 Ex oculis, oculi nil nisi triste ferunt.
 Ore Arabum nemus inspirans, uer ore remittis,
 Vnde tibi nomen Cinnama dulce fuit,
 Oscula si summis saltem mihi pacta labellis,
 Concessum ambrosio si semel ore frui.
 Languidulis animam poterastum reddere membris,
 Et nudum Inferno me reuocare lacu.
 Non mala Persephone letum properasset acerbum,
 Non iuueni pallens Styx adeunda foret.
 Non Phlegethontæ sentirem incendia ripæ,
 Eumenidumq; , angues, terrificumq; canem.
 Sed tecum caræ duxissem blanda iuuentæ
 Tempora, subq; tuo factus amore senex.
 At tu sancta Venus nostro succurre labori.
 Tu dea tu uati Cypria parce tuo.
 Diligat illa suumq; & amans suspiret amantem,
 Et iungi cupiat pectora nostra suis.
 Proq; meis lacrimis totidem succende fauillas,
 Omnia sint illi cognita nostra mala.

AMORVM

Quem fugit atpiat, quem non est passa iuuare,
 Nunc amet, uratur sic magis inq; dies.
 Sancta fauet, iamq; & placidis arrisit ocellis,
 Aureolumq; dedit lux mea basiolum.
 Basiolum nigra quo me reuocauit abunda,
 Atq; animam fessis reddidit articulis.
 Quo sine non Arabum syluæ, non rura Sabæa,
 Ambrosiæ spiret nec sine mollis odor.
 At tibi seruati tanto pro munere uatis,
 Sudabunt tepidis turca dona focis.
 Et tibi cantabit laudes mea tibia, per te,
 Cinnama dura prius, Cinnama facta bona est.

AD CINNAMAM.

c Vm me cogit amor quicquam maledicere de te,
 Dispeream, si non Cinnama discrucior.
 Discrucior, uerum tanto succendor amore,
 Ut peream, si non quæ uelit ira, loquor.
 Poena tamen præsto est, nam uix dum lingua locuta est,
 Cum mihi fit subito flebile cordolium.
 Pœnitet & caram dictis læsisse puellam,
 Ac misero in lacrimas uertitur ira mihi.

DE SVAVITATE AMORIS.

b Landitijs amor est, & suauis mollior omni,
 Melle quoq; est dulci dulcior, ac melior.
 Hoc condimento cœlestis mensa deorum
 Vescitur, iccirco gratior Ambrosia est.
 Nanq; ubi non amor est, ubi non miscentur amoris
 Suauia, nil lauti, nilq; leporis inest.

Hæc iuuenes content, quibus est Cytherea benigna,
Nam mihi felle malo tristior & grauior.

AD CINNAMAM IRATE.

p Auxillum q̄ amas me Cinnama, nū bene uelle
Plus tibi quanq; oculis credis inepta meis?
Non amo te fateor (quid enim simulare necesse est)
Si mihi nec bene uis, nec bene uelle cupis.

AD CINNAMAM BLANDE.

d A mihi basiolum mea Cinnama, quale furenti
Ante hac nulla uiro fœmina surripuit.
Cumq; meis pariter coniunge labella labellis,
Pro serpente mihi sit uaga lingua duplex.
Morsibus in blandis desit dens, murmura desint,
Exclususq; uaga spiritus ex anima.
Lasciuum satis est, quod mollis Francia libat,
Verum hoc aureolum est Cinnama basiolum.

AD SEIPSUM.

q Vingentas solitus cum sis adamare puellas,
Nunc ab amore tuo quid Iouiane uacatis?
An quia difficilem sese tibi Fannia præbet?
Et rigidos mores forma superba facit?
Cum tot sint faciles, sit copia mollis amorum,
Quære aliquam tibi quæ sponte placere uelit.
Quæ tibi se dedat, cui sis & carus ocellus,
Cui dicas iam iam Fannia nulla mihi est.
Ipsa tibi dicat, mea lux, mea uita, meus flos,
Liliolumq; meum, basiolumq; meum.

AMORVM

Carior & gemmis, & caro carior auro,
 Tu rosa, tu uiolæ, tu mihi læuis onyx.
 Deliciæ, cultusq; meus, mea gaudia solus,
 Corq; in eum, & præ te nil iuuat esse meum.
 Et quingenta simul capiat tunc basia raptim,
 Et sine mente oculos uoluat agatq; suos.
 Ac linguam querulo cum suxerit ore tementem,
 Ex animis collo pendeat ipsa tuo.
 Tunc dices, amor est suco iucundior omni,
 Dulcior & melle est, suauior Ambrosia est,
 Nec tibi quingentas fuerit sat amasse puellas.
 Nil numerus certe nil in amore ualet.

AD THALIAM DE PETRO COMPATRE.

S Excentas modo basiationes,
 Da nostro mea compatri Thaleia.
 Quem nos plus oculis amamus unum.
 Nanq; est dulcior Attico liquore,
 Et quem Sicilia tulere cannae,
 At nostris propè carior medullis.
 Quando non alius sodalis unquam
 Dilexit magis unicum sodalem,
 Quàm nos ille amat, atq; amamus illum.
 Si non sunt satis hæ osculationes,
 Fac sint mille ducenties ducentæ.

AD ANTONIVM P ANHORMITAM.

a Ntoni decus elegantiarum,
 Atq; idem pater omnium leporum,
 Vnus te rogat ex tuis amas

Cras ad se uenias, ferasq; tecum
 Quantuncunq; potes facietiarum,
 Et quicquid fuerit domi iocorum,
 Nam risus tibi tantum apparauit,
 Quantum Democrito diebus octo,
 Profundi satis, & super fuisset.
 Quod tecum patulo cupit palato
 Perridere suapte risione,
 Conditæ leuitate, ineptysq;.

AD LAURENTIUM *Miniaturum.*

u Xoris nitidæ beate coniux,
 Cunctis coniugibus beatorq;
 Quid sentis age de meo libello
 Nobis differe, nunquid à Catullo
 Quenq; uideris esse nequiores,
 Aut qui plus habeat prociuitatis,
 Non dico tamen elegantiores.
 Sed certe meus hic libellus unum
 Doctum post sequitur suum Catullum
 Et Caluum, ueteremq; disciplinam.
 Non multo minor est nouis poetis.
 Saltat uersiculis canens minutis
 Hoc, quod non sonuere mille ab annis
 Musarum citharæ, & Lyæi puellæ.
 Qui si euadere putidam culinam
 Et tegmen poterit negare Tynnis.
 Fetentis neq; uestiet Siluros.
 Studebit pueris placere ineptis,
 Si qui Castaliæ specus liquores,

Parnasi neq; dum bibere fontis,
 Doctas sed fugiet maris uirorum
 Et qui Castalio sinu recumbunt,
 Contentus Miniata, si molestus
 Non sit uel tibi, uel tuæ Cicellæ.

IN ANTONINVM CINAEDVM.

a Ntonine cinædule

Huc ad nos redeas, nanq; per Herculem

Istas turpiculas nates
 Si te prenderimus iam usque adeo malis
 Virgis exagitabimus,
 Ut par sit sceleri supplicium tuo.
 Audes tu media uia
 Me præsentem meæ communitariæ?
 Audes tu niueas rosas
 E' nostræ gremio tollere Cinnamæ?
 Post hæc tam male, pallium
 Nixus surripere, atq; in teneris manus
 Immiscere papillulis?
 Quod si compulerit me furor improbus,
 Disces postmodo quid fiet,
 Tam bellas manibus tangere foeminas.

AD VICINOS.

u Icini moneo, bene, ac pudice

Seruetis mihi uos meam puellam,

Ne se conferat ad suos amicos.

Quos omnes amat impotente amore,

Nec mirum, quia mentulatiores.

Quin & si cupitis probi uideri,
 Tales passeribus salaciores
 Longe à coniugibus mouete uestris.
 Et tu si sapiſ o puella nequam
 Istos deſere peſſimos amicos,
 Et mecum maneaſ bona & pudica.
 Nam iuro tibi per tuam Serapim
 Tecum continuas iacere noctes
 In multa recubans fututione.

AD PERILLAM PVELLAM.

o ſolatiolum meum Perilla
 Dic quid Cinnama noſtra rure fecio
 Hoſ ſex continuos dieſ ualeat neſ
 Nam quidam mihi peſſimus cinæduſ
 Dixit, quod tenerum pedem catella
 Dum ludit nimium prociſe morſu
 Illi preſſerat, & domi manebat
 Expectans medicos ab urbe miſſoſ,
 Quare te rogo per tuos ocelloſ
 Illoſ præueniaſ, probeq; curaſ,
 Nequa ſe nimium licentioſoſ
 Præſtent, dum cupiunt boni uideri
 Nam braciſ ſine, pallio tumentia
 Manu uix retinent utraq; penes
 Infeſtoſ pueriſ, puelluliſq;

IN MALVM POETAM QVEM

Mutato nomine Vtricellum uocat.

AMORVM

n On sunt carmina, sed cacationes.

Quæ se scribere iactat Vtricellus.

Est merdosius omnibus latrinis.

Quod se scribere iactat Vtricellus.

Obtura miserum Camoena nasum,

Ne te carmina tam cacata lædant.

O' merdosa poemata, o' quid unquam

Erit, uel fuit his magis cacatum?

Quamprimum medicos mei sodales

Ad me ducite, nam maligna febris

Dudum me tenet, ut dij, deæq;

Isti dent mala multa, qui nec unquam

Scribit carmina, sed cacationes.

DE IMPROBITATE PVELLAE SVAE.

i Rata est quoties mihi puella

Tristis me uocat aridum poetam,

Et lassum minima fututione,

Indoctum Veneris, maliq; penis.

Post hæc in triuijs, in ore vulgi

Irridentibus omnibus puellis,

Dicit tam male me esse mentulatum

Quam uel pumilio, puer'ue trimus.

Quam ob rem constitui meas querelas

Deferre ad Venerem, inq; ius uocare.

Nam quis tam patiens amator esset?

Quod si sensero ius mihi negari,

Helleponticum deum precabor

Partes suscipiat meas, uelitq;

Pro me, quod minimum, facillimumq; est,
Vlisci facinus manu seuera.

IULIO FORTI SICVLO.

i Vli pars animæ secunda nostræ,
Quid non me pateris meas Camœnas
Omnes proijcere ignibus cremandas?
Quarum depercunt graues labores.
Et perdo miseris subinde caritas.
Nam quamuis ueterum diesq; noctesq;
Euoluam monumenta Iuliorum,
Attritiq; adeo mei libelli,
Vt nil a solea deesse credas,
Semper nostra tamen Thaleria friget,
Cuius nequitas, ineptiasq;
Nolis ledere, uel putare nullas.
Nec me sordidulum uoces poëtam,
Si non posthabito facietiarum
Lusu, carminibus uacem seueris.
Nam cum desierint graues Catones,
Et sint tempora Busuluniana,
Aequum quis putet esse laude sacra
Sælestos celebrare Tarracones?